El petit dofí

Combel
EDITORIAL

Edició original de Mango Jeunesse
Títol original: *Le petit dauphin*
© 2006, Mango Jeunesse
© 2008, d'aquesta edició, Combel Editorial, S.A.
Casp, 79 – 08013 Barcelona
Tel.: 902 107 007
Adaptació: Pau Joan Hernàndez
Tercera edició: març 2010
ISBN: 978-84-9825-324-5
Dipòsit legal: B-11.318-2010
Printed in Spain
Imprès a Índice, S.L.
Fluvià, 81-87 – 08019 Barcelona

i tu, qui ets?

El petit dofí

Textos de Valérie Guidoux
Traducció de Pau Joan Hernàndez

Combel
EDITORIAL

Sempre a prop de la mare!

El petit dofí, nascut a l'immens oceà, no té cau. Però està molt ben protegit, arraulit contra la pell suau de la seva mare. Quan té gana busca amb el bec les mamelles, amagades sota el ventre de la mare dofí i, immediatament, li surt un bon glop de llet calenta. Neda tot formal i, molt sovint, se'l veu sortir a la superfície de l'aigua al mateix temps que la seva mare.

La mare dofí només té una cria cada vegada. Una altra femella l'ajuda a protegir i educar el nounat: se la coneix amb el nom de padrina.

A TU QUÈ ET SEMBLA?

Per què el petit dofí torna tan sovint a la superfície de l'aigua?

➜ Resposta 1: Perquè li encanta jugar amb les onades.

➜ Resposta 2: Perquè vigila els vaixells.

➜ Resposta 3: Perquè necessita sortir a respirar.

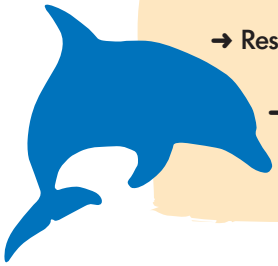

El petit dofí necessita sortir

Quan el petit dofí acaba de néixer, la seva mare, ajudada per la padrina, l'empeny cap a la superfície perquè prengui la seva primera alenada d'aire.

El dofí és un mamífer, com nosaltres. Això vol dir que alleta les seves cries i que no pot respirar sota l'aigua. Per això no passa mai massa temps submergit: només uns minuts! Respira per un espiracle: un foradet situat en la part de dalt del crani. El pot obrir i tancar a voluntat. Sovint aprofita el pas per la superfície per jugar i saltar entre les ones!

Quan surt a la superfície, el petit dofí obre l'espiracle primer per bufar i després per agafar una bona glopada d'aire abans de tornar-se a submergir.

a la superfície per respirar.

Un dofí respira entre 1 i 4 vegades per minut (mentre que una persona ha de respirar entre 10 i 15 vegades per minut). Sota l'aigua manté l'espiracle sempre tancat. Algunes espècies de dofins poden estar-se sota l'aigua i aguantar la respiració durant 15 minuts!

Els bòlids de l'oceà

El petit dofí no és un peix, però és un campió de natació. El seu cos té forma de coet per tallar l'aigua i, a la cua, una aleta anomenada aleta caudal, que mou com una gran pala per avançar. L'aigua li rellisca sobre la pell llisa i fina. Tot seguint la seva mare, el petit dofí aviat aprèn a fer acrobàcies damunt les ones. I quan sigui gran, nedarà a una velocitat de fins a 50 quilòmetres per hora!

El dofí està sempre capbussant-se i sortint a la superfície. La seva aleta caudal és horitzontal: això li permet de desplaçar-se cap a baix o cap a dalt.

A TU QUÈ ET SEMBLA?

Quan neda a tota velocitat, com aconsegueix el dofí no ensopegar amb els peixos?

➜ Resposta 1: Els veu de lluny i els evita.

➜ Resposta 2: Té un sistema de sonar com el dels submarins.

➜ Resposta 3: Sap frenar i esquivar-los a l'últim moment.

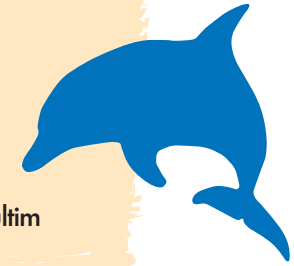

Les aletes
Aleta dorsal
Aleta pectoral
Aleta caudal